

עיריית תל-אביב-יפו

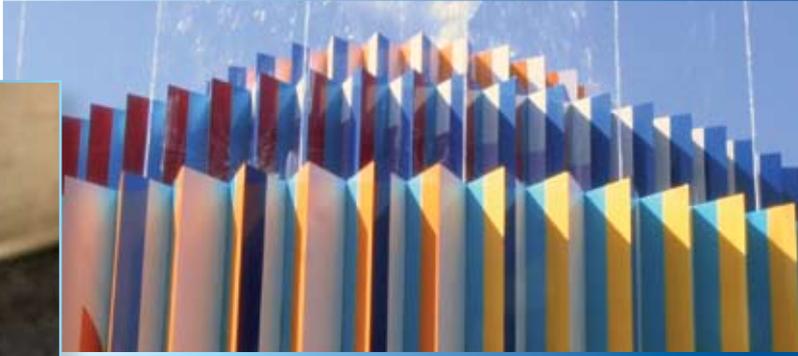

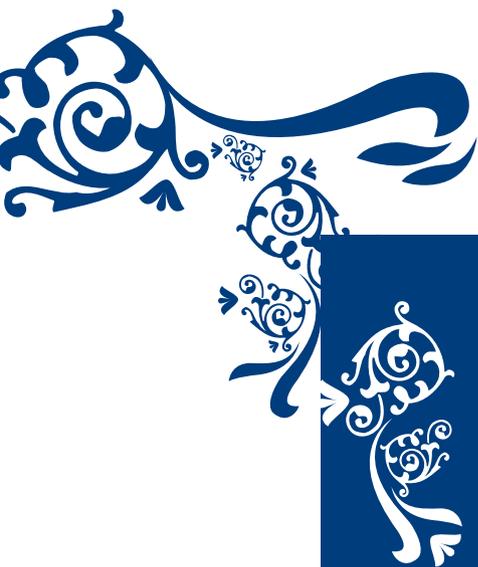
יקירי תל-אביב-יפו

תשס"ח - 2008

נתן אלטרמן כתב: "כי ידענו תמיד, כי ידענו תמיד, שלא שוא מקשטים אנו קרת, ולא שוא את ידינו לכלכנו בסיד או בדמוס או בדיו על מחברת, - כי עבור תעברי, לצלילו של צמיד, בקריה הבנויה לתפארת".

תל-אביב-יפו תשס"ח היא עיר מטופחת ומושכת מתמיד אשר ממלאת את כולנו גאווה וסיפוק. פניה המתחדשים של העיר נושאים עמה את סודם של בניה ומקימיה, שקידמו אותה, טיפחו אותה והפכו חלום למציאות.

לכם, יקירי העיר, חלק חשוב ונכבד בהפיכתה של תל-אביב-יפו לקריה מפוארת, ללב הפועם של המדינה. תואר "יקיר העיר" מוענק לכם בזכות הצטיינותכם בפעילות יוצאת דופן למען חברה טובה יותר ולמען עיר ומדינה שטוב לחיות בהן.

ביום חגיגי זה לעיר ולמדינה מברכת אתכם העיר תל-אביב-יפו על קבלת תואר "יקיר העיר" ומודה לכם על תרומתכם הנכבדת.

אות זה ניתן לכם מתוך כבוד והערכה רבה.

בשמך ובשם תושבי העיר, אני מאחל לכם שנים רבות של עשייה, בריאות ואריכות ימים.
חג עצמאות שמח לכם ולבני משפחותיכם.

שלכם,
רון חולדאי
ראש עיריית תל-אביב-יפו

הוועדה לבחירת יקירי תל-אביב-יפו

יו"ר הוועדה	מר רון חולדאי
מ"מ יו"ר הוועדה	מר נתן וולוך
סגן יו"ר הוועדה	מר אריה שפירא
חבר הוועדה	מר ישעיהו דרורי
חבר הוועדה	מר מרדכי וירשובסקי
חברת הוועדה	גב' שלי חשן
חבר הוועדה	מר רפעת טורק
חבר הוועדה	מר רון לוינטל
חבר הוועדה	מר שמואל מזרחי
חבר הוועדה	מר מאיר ישראלי
חבר הוועדה	מר דן שוורצברד
מרכזת הוועדה	גב' לידיה דוידוב

יקירי תל-אביב-יפו תשס"ח - 2008

ד"ר ורה אדלר-שי

מוריץ (פי-סי) אושרוביץ

צבי אל-פלג

נחמה בר-כוכבא (בריל)

דינה ברניקר

יוסף דוריאל

מאיר זהבי

אהובה טלמור

אורי לוי

שלמה נקדימון

יורם קניוק

ישראל שטראוס

אדית תאומים

ד"ר ורה אדלר שי

נולדה ב-1927 בבודפשט להורים תושבי העיר סומבור שבצפון יוגוסלביה, שם גדלה ולמדה-אף החלה ללמוד בתיכון. ב-1944, עם פלישת הגרמנים וגירוש היהודים למחנות המוות, שולחה משפחתה לעבודות כפייה באוסטריה ובפברואר 1945 הועברה לגטו טרזיינשטאט עד סיום המלחמה.

בקיץ של אותה שנה השלימה את לימודי הבגרות ופנתה ללמוד רפואה באוניברסיטת זארב שבקרוואטיה. בתום הלימודים, בסוף 1951, עלתה ארצה ונתקבלה כרופאה מתמחה בבית-החולים בנהריה.

ב-1955 נישאה ונלוותה לבעלה, איש חינוך, בשליחותו לסנטיאגו בירת צ'ילה, שם רכשה באוניברסיטה תואר "מומחה בבריאות הציבור".

בשובם ארצה (1958) נתקבלה ללשכת הבריאות המחוזית בתל-אביב כרופאה אחראית לשירותי האם והילד ובריאות התלמיד והטביעה בהם את חותמה. ב-1976 נתמנתה כסגנית רופא המחוז ותפקידיה הורחבו גם לשירותי הקשישים ולחולים סיעודיים. היא השתתפה בוועדות ובצוותי עבודה מקצועיים בתחום הבריאות לרבות במלחמות ששת הימים ויום הכיפורים. ב-1976 נתמנתה כרופאת מחוז תל-אביב והעידה ביוזמתה לפני הוועדה הממלכתית לרפואה בשירותי הבריאות למען השארת הרפואה המונעת לפרט במסגרת נפרדת ובאחריות ממלכתית.

ב-1989 עברה לתפקיד ראש שירותי בריאות הציבור עד צאתה לגמלאות ב-1992 ועשתה רבות לקליטתם הבריאותית של העולים מרוסיה ומאתיופיה ולהרחבת החיסונים.

ב-1993 הוזמנה ע"י משרד הבריאות לשמש כיועץ לבריאות הציבור. הייתה חברה בוועדת הבריאות של עיריית תל-אביב-יפו ובהנהלת עמותת "קשת" בעירנו והוכתרה כיקירתה. נמנתה עם מייסדי המיזם "ערים בריאות". ניהלה ופירסמה מחקרים למניעת זומים מולדים ולחקר השפעת חוק ביטוח הבריאות במגזר הערבי בישראל.

מוריץ (פי-סי) אושרוביץ'

נולד ב-1925 בצפון רומניה, שם למד בבית-הספר העממי ובתיכון. כבן 6 החל ללמוד נגינה בכינור עד גיל 12 כשפנה בעצמו לנגן באקורדיון, שקנתה לו אחותו הגדולה. תחילה ניגן כחובב וכעבור שנה כבר היה נגן "חצי מקצועי" שהיה מנגן בערבים ומהכנסותיו מממן את לימודיו. לימים הצטרף שם לתזמורת כלי נשיפה ולמד גם לחצצר.

הוא ניגן גם בתקופת הכיבוש הנאצי, כשנשלח למחנות עבודת-כפייה, וכן לאחר המלחמה, בימי המחסור והרעב, היה מנגן לפרנסתו והופיע תמורת מזון, לו ולמשפחתו, במועדון הקצינים של הצבא האדום. בתום המלחמה נמשך להאזין לשידורי הרדיו של הצבא האמריקאי והלך שבי אחר נגינתן של מיטב תזמורות הסווינג.

ב-1950 עלה ארצה והשתקע בתל-אביב, שבה התאקלם היטב כמנגן, תחילה במלון "פארק" ולאחר מכן בשורה של מלונות ומקומות בידור נחשבים ובהם: "קוקטייל באר" ו"ריבירה". ב-1954 החל לנגן כסולן בתזמורת חיל האוויר בניצוחו של אריך טייך.

בסוף שנות ה-60 הקים את תזמורת הריקודים שלו שניגנה בקביעות במלון "דן" והתבססה על מוסיקת ג'אז. לאחר מכן הופיע עם תזמורתו ב"שרתון", "אכדיה" ו-"אוויה" והשתתף לרוב בקונצרטים ומפגשי אלתור (ג'ם-סשן) בבית ציוני אמריקה, ב"בר-ברים" ועוד.

בשנת 1970 פתח עם בנו את "דאון טאון"-אולפן הקלטות למוסיקה ובבית-הספר למוסיקה "הד" הוא מלמד ומכשיר דורות של תלמידים, לרבות הידועים שבהם אלברט פיאמנטה ודני גוטפריד. ליד "הד" פועלת תזמורת ג'אז של עולים חדשים מרוסיה, שהוא אחד מסולניה.

מוריץ-שנודע בכינויו "פי-סי", הוא אחד מאבות מוסיקת הג'אז בישראל.

צבי אל-פלג

נולד ב-1926 בפולין ועלה ארצה ב-1934 עם משפחתו שהשתקעה בימי בשכונת הצריפים "מכבי", למד בבית הספר ביאליק, שבדרום תל-אביב ומיד פנה לעבודה כדי לסייע למשפחה. כנער הצטרף לנוער העובד ול"חוגים המארכסיסטיים" וב-1940 התנדב ל"הגנה".

ב-1948, בפרוץ המאורעות, נטשה המשפחה את יפו ועברה לתל-אביב. בעת שירותו הצבאי השלים לימודי בגרות ופנה ללמוד היסטוריה של המזרח התיכון באוניברסיטת תל-אביב והיה לחוקר, שהתמחה בנושא התנועה הלאומית הפלסטינית והסוציולוגיה של החברה הערבית.

בתחומים אלה חקר ופירסם מאמרים וספרים כאיש "מכון שילוח" שהיה למרכז דיין שליד אוניברסיטת תל-אביב. ספריו ומחקריו בנושאי התנועה הלאומית הפלסטינית ומאבקה ראו אור בארץ ומחוצה לה לרבות שני ספרי ביוגרפיה פוליטית של המופתי הגדול חאג' אמין אל-חוסייני מחוללה של התנועה הלאומית הפלסטינית.

את שירותו הצבאי החל ב-1948 כטוראי בחטיבת "אלכסנדרוני" ולאחר מכן הוסיף לשרת בקבע והגיע לדרגת אלוף משנה כשהוא משמש כמושל צבאי במשולש, ולאחר מבצע קדש - כמושל עזה, לאחר מלחמת ששת הימים - באזור שכם. במלחמת לבנון (1982) היה מושל בדרום לבנון.

בשנות ה-90 היה חבר משלחת ישראל לשיחות השלום הרב-צדדיות ולאחר מכן (1995-1997) כיהן כשגריר ישראל בטורקיה. עם סיום תפקידו כשגריר מונה על ידי נשיא טורקיה כקונסול-כבוד של טורקיה בתל-אביב-יפו, תפקיד שהוא ממלאו עתה. צבי אל-פלג נשוי למשוררת מיכל סנונית.

נחמה בר־כוכבא (בריל)

נולדה ב-1932 בפתח-תקווה להורים ממקימי כפר מעש (בעבר: "בהדרגה") שם גדלה על ערכי העבודה, אהבת הארץ וההתנדבות. הוסמכה כמורה בסמינר ע"ש שיין (ליד גבעת השלושה דאז).

ב-1952 התגייסה לצה"ל, עברה קורס קצינות קרביות ושירתה בחיל השריון ארבע שנים כקצינת ח"ן, קצינת סעד וכעוזרת קצין חינוך של החייל.

עם שחרורה (1956) עברה לתל-אביב והשתלבה במערכת החינוך העירונית, תחילה כמורה במעברת "יד-המעביר", לאחר מכן כמחנכת וסגן מנהל בבית-הספר דוד ילין בהדר־יוסף ובהמשך כמנהלת בית-הספר אוטישקין בעירנו.

כשהוקם בית-הספר היסודי ברמת אביב ג' נבחרה לנהל אותו והתמידה בכך 24 שנים, כשבשנות השיא למדו בו כ-950 תלמידים, שזכו להישגים מרשימים בלימודים ובעשייה החברתית קהילתית עקב נושאים ייחודיים שטופחו והופעלו על-ידיה, ובהם: לימוד נושא המעניין כל תלמיד, מחוץ לתכנית הלימודים, בעזרת איש מקצוע, וכן נושאי המחשב והאינטרנט והאפשרויות הרבות הגלומות בהם, מדעי החלל - לרבות פיתוח לווינים; בינת הלב - הטמעת הערך "ואהבת לרעך כמוך"; מנהיגות צעירה - טיפוח כישורי מנהיגות, אחריות ותרומה לחברה; אמנויות משחק, ריקוד ומוסיקה; הפעלת חוגי מחול, דרמה, תזמורת ומקהלה.

45 שנים העשירה את החינוך בעירנו כמורה, מנהלת בית-הספר וכמבצעת מיזמים ייחודיים ושותפה מלאה בארגון מפעלים קהילתיים, בהדגשת אהבת הארץ, מורשת העם היהודי וערכי התנדבות ואחריות, אהבת אדם ותרומה לחברה.

זכתה בהוקרה כמנהלת מצטיינת מטעם משרד החינוך והתרבות ובאות הצטיינות יתרה מטעם מינהל החינוך בעירנו. כן זכתה בפרס על מפעל חיים בחינוך ממשרד החינוך והתרבות.

נחמה בר־כוכבא היא אלמנתו של אלוף משה בר־כוכבא (בריל) ז"ל, ממפקדי חיל השריון, ששירת בצה"ל 43 שנים ועוטר בעיטור העוז.

דינה ברניקר

נולדה בקלייפדה (ממל) ועם פרוץ מלחמת העולם עלתה משפחתה ארצה והתיישבה בתל-אביב, כאן החלה את לימודיה מגן הילדים לבית-הספר "שלמה המלך" וגימנסיה "תלפיות". פנתה לסמינר "מזרחי" בירושלים והייתה למורה ביפו בבית-ס"ע "עלייה", שבו נקלטו עולים ניצולי השואה, ולאחר מכן כמחנכת בבית-הספר "שלמה המלך", שבו למדה.

הייתה ממכונני אוניברסיטת בר-אילן, שבה רכשה את תאריה האקדמיים, וכיהנה שנים רבות כסגנית הרקטור ועם סיומן העניקה לה האוניברסיטה תואר דוקטור לשם כבוד, גם היום עודנה פעילה בוועד המנהל ובוועדת הקבע של בר-אילן.

נשאה ונושאת בתפקידים ציבוריים רבים ובהם: שנים רבות כיו"ר בפועל של מועצת קרן וולף "הנובל הישראלי". עמדה בראש המועצה הלאומית למעמד האישה-כמינוי אישי של ראשי הממשלה, י' שמיר וי' רבין וייצגה את ישראל באו"ם ארבע פעמים בנושא מעמד האישה, שימשה כחברה במליאת רשות השידור הממלכתית כנציגת האוניברסיטאות. בוועדת פרס ישראל לתאטרון ובוועדה להענקת אותות הערכה למתנדבים מצטיינים בתל-אביב. היא פעילה בהנהלת תאטרון אורנה פורת לילדים ולנוער זה עשרים שנה, וכן בהנהלת תאטרון ה"ידישפיל" ובחוג ידידיו, במועצה לישראל יפה ובהנהלת "אמנות לעם". כיום היא מכהנת בהנהלת הוצאת "מעריב" ובהנהלת מכללת "שערי משפט".

אשתקד זכתה בתואר "אשת העיר" של עירנו על תרומתה רבת החשיבות לקידום ההשכלה הגבוהה ולהעשרת חיי התרבות והאמנות במדינה ועל מאמציה לשיפור מעמד האישה וקידום זכויותיה בישראל וברחבי תבל.

אביה - משה דב מגיד - כיהן שנים במועצת עירייתנו ועמד בראש ועדות חשובות לרבות חינוך ובריאות. כהוקרה על פעילותו בעירנו הקימה העירייה מרכז קהילתי על שמו "בית מגיד" בשדרות נורדאו.

אינג' יוסף דוריאל

נולד בעיר סטולין, פולין. ב-1929, למשפחה ציונית. ב-1941, לאחר כיבוש האזור ע"י הסובייטים, גורשה המשפחה לסיביר. ב-1946 חזר לפולין והתגייס לפעילות ציונית של ארגון והדרכת נוער יהודי להעפלה לארץ-ישראל.

ב-1947 הגיע לארץ, התקבל לטכניון בחיפה והצטרף ל"הגנה" ובפרוץ מלחמת העצמאות נמנה עם לוחמי גדוד 22 של חטיבת "כרמלי" והשתתף בקרבות ההגנה על חיפה, שחרור הגליל המערבי, כיבוש עכו והדיפת הצבא הסורי מעמק הירדן. באוגוסט 1948 התנדב לקורס הטייס הראשון של חיל-האוויר, ששימש בו-זמנית כצוות אוויר קרבי בחזית הדרום.

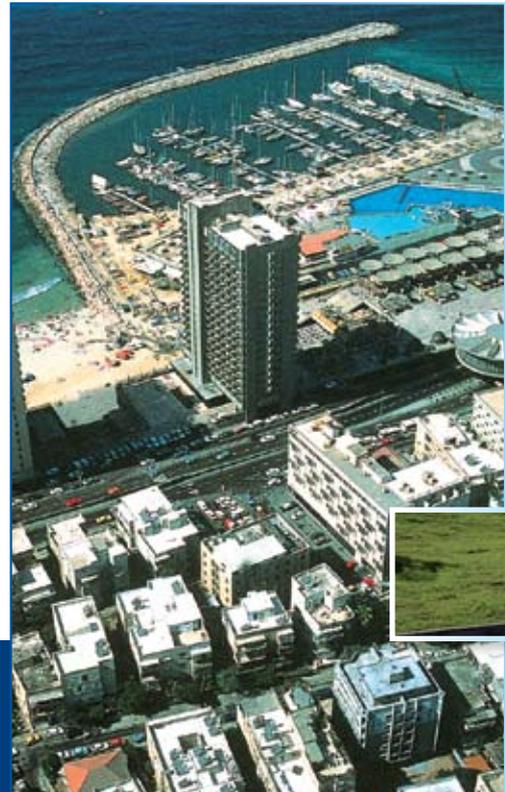
ב-1952 השלים את לימודיו בטכניון. התחיל לעבוד במפעלים לייצור נשק, שם התמנה לתפקיד מארגן הייצור של תת-מקלע 'עוזי', ובהמשך - למנהל מחלקת פיקוח הייצור.

בצה"ל הוצב לשירות מילואים ביחידה למחקר ופיתוח של מערכת הביטחון (לימים- מפא"ת), וביצע שורת מחקרים ליעול מערכות לחימה מתקדמות, במקביל לעבודתו בחברה עצמאית להנדסת תעשייה וניהול, שהקים בשנת 1955.

ביצע שורה של פרויקטים ייחודיים בכל ענפי המשק והמינהל בישראל, כולל: הקמת המרכז התעשייתי של שער הנגב, יעול התחבורה הציבורית, פיתוח הקונצרפציה הפונקציונאלית לפיה תוכננה העיר כרמיאל, הכנת תכניות אב לחברת "אל-על", התעשייה האווירית לישראל ומסופי הגבול בין ישראל לירדן, וכן - יעול מינהל ההנדסה של עיריית תל-אביב-יפו, בה ביצע, בין היתר, פרויקט ראשון מסוגו בעולם של סילוק המדחנים המכאניים מרחובות העיר.

מתפקידיו הממלכתיים: ראש המטה ליעול המשק הציבורי ומנכ"ל המכון לפריון העבודה והייצור, מתפקידיו הציבוריים: יו"ר לשכת המהנדסים היועצים לניהול, חבר מועצת ההנדסה והאדריכלות בישראל, יו"ר ועדת פרס קפלן ליעול, וחבר הנהלת המרכז הישראלי לניהול.

ספרים שפירסם: "הביטחון הלאומי של ישראל", "טירוף מערכות" ו"לצאת מטרוף מערכות". קיבל פרס מפעל חיים של לשכת המהנדסים, האדריכלים והאקדמאים במקצועות הטכנולוגיים בישראל על הישגיו המקצועיים ותרומתו לקידום מקצוע הנדסת התעשייה והניהול.

מאיר זהבי

נולד ב-1938 בעיר שירז שבפרס. כבן חמישי מעשרה ילדים - הישג שזיכה את אמו במענק המיוחד שהקדיש ראש ממשלתנו הראשון דוד בן גוריון לאשה שתלד עשירייה.

ב-1950 עלתה משפחתו ארצה ולאחר היקלטות במעברה ובמושב זרחה שבדרום עברה לתל-אביב ב-1955 והתגוררה בשכונת התקווה, בשכונת סלמה וביד אליהו. מ-1975 גרה משפחתו בשכונת תל-חיים בעירנו.

מ-1950 למד במכינה של מרכז הרב בירושלים ולאחר מכן בתיכון ערב בתל-אביב.

מ-1957 שירת שלוש שנים בצה"ל בחיל ההנדסה. שנתיים היה עובד דפוס ביומון "הצופה", מ-1960 עד 1998 היה חבר קואופרטיב "דן" כנהג ובתפקידי מנהלה.

מ-1998 הריהו משמש כמשגיח כשרות מטעם המועצה הדתית ברמת גן.

נודע בפעילותו הציבורית ובהתנדבותו הרבה למען הכלל. היה ממקימי בית הכנסת הגדול ביד-אליהו ומגבאי בית הכנסת. מראשוני המתנדבים למשמר האזרחי מראשיתה של שכונת תל-חיים, נחלץ לשמירה על חוקי התנועה ומבני הציבור, למען רווחת התושבים ואיכות חייהם.

למעלה מ-15 שנים פעל במסגרת נאמני ניקיון ודיווח על אירועים ותקלות והציע שיפורים לאזרח. פעל עם קבוצת תושבים בשכונתו - כמנהיגות מקומית - בשיתוף פעולה עם נציגי העירייה, לשיפור חזות השכונה לרבות הקמת גן ציבורי במקום והתקנת תאורה בגן וולפסון.

שנים רבות מוכר לסובבים אותו ולתושבי "תל-חיים" כמתנדב ותורם למען הכלל לרבות התנדבות לקופת חולים ולאיכות הסביבה.

זכה פעמיים בתואר "עובד מצטיין" במקום עבודתו ועוטר "כנהג זהיר" מטעם משרד התחבורה.

אהובה טלמור

נולדה ב-1933 בפינסק ובאותה שנה עלתה משפחתה ארצה והשתקעה בתל-אביב. לאחר סיום לימודיה התיכוניים המשיכה ללמוד בבית-הספר למסחר. בצה"ל שירתה במפקדת פיקוד הנח"ל ואת שירות המילואים מילאה בחיל האוויר. את פעילותה כמתנדבת החלה ב-1969 כשותפה למטה משטרת תל-אביב במיבצע בניית ברכת השחייה לפצועי צה"ל ובעזרה לבית-החולים תל השומר בארגון אירועים. במלחמת יום הכיפורים התנדבה בבית-החולים איכילוב לעזור לפצועים והיא מתמדה בפעילות זו כמתנדבת י.ע.ל.

ב-1977 הצטרפה לקרן ההתנדבות לבטחון ישראל (בניהולו של משה גלבוש) ושותפה בהפקת ערב מיוחד לציין שנה ל"מיבצע יונתן" - מפגש מרגש בין החטופים למצילים. כן אירגנה לקרן תערוכות-תרומות אמנים לקרן למחקר ופיתוח בטחוני בהשתתפות רה"מ גולדה מאיר ושר הביטחון שמעון פרס.

ב-1984 נבחרה לוועד המנהל של עמותת "חיים" לילדים חולי סרטן ומאז היא פעילה בעריכת אירועים לרבות ארגון טיולים לילדים. מזה 10 שנים היא פעילה בצוות המארגן לילדים טיסות בשמי הארץ. עם הקמת בית-חולים לילדים "שניידר" הצטרפה לעמותת "ילדים שלנו" והיא פעילה בה במיבצעי התרמה. ב-1990 הוכתרה כיקירת עמותת "חיים" על תרומתה לשיפור "מרכז סמבור". ב-1992 נבחרה להנהלה הארצית של תנועה למען ארץ-ישראל טובה, בראשות השופט לינדנשטראוס, ומטעמה הפיקה ערב התרמה לרכישת ציוד יקר לביה"ח "שניידר".

כחברה בקרן לב"י זכתה ב-1996 בתואר יקיר מידי רה"מ שמעון פרס. אל הוועד המנהל של עמותת אלצהיימר הצטרפה בעקבות מחלת אביה ונחלצה להתרמות למענה.

מזה שנים חברה בחוג יידי תאטרון "יידישפיל". ב-2000 נבחרה כאשת השנה של "ליונס" בתל-אביב וב-2003 קיבלה את מגן שר הבריאות דני נוה. ב-2006 העניק לה ראש עיריית תל-אביב-יפו רון חולדאי את מגן ראש העירייה למתנדבים מצטיינים. היא אם לארבעה וסבתא לעשרה.

אורי לוי

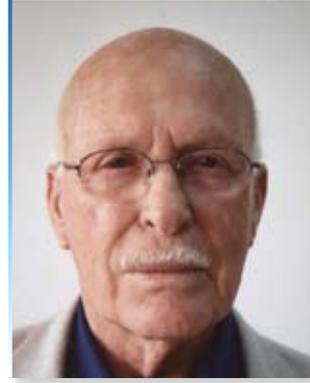
נולד ב-1931 למשפחה פתח תקוואית. שם עברו עליו שנותיו הראשונות. בן 12 החל ללמוד בגימנסיה "הרצליה" בעירו במשכנה המקורי והמשיך בבית-הספר החקלאי במקווה-ישראל.

בתום מלחמת העצמאות (1949) יצא עם חבריו להכשרה בקבוצת כינרת ומשם להיאחזות תל-גזר ולהתיישבות בקיבוץ יזרעאל. ב-1952 הוא מגשים את חלומה הגדול ומצטרף כשחקן לתאטרון "אהל" ועובר לעירו, שבה הוא מוצא את משכנו בצריף ה"אהל" ברח' הירקון (כיום - "מלון שרתון") והופך להיות מבאי הבית הקבועים של קפה "כסית" ומקים בה עם ידידו אברהם דשא ("פשנל") ז"ל את קבוצת הכדורגל של אמני ישראל-קבוצת "כסית" (ובה: רפאל קלצ'קין, יוסף מילוא, בומבה צור, שאול ביבר, חיים טופול, שמואליק סגל, נתן כוגן, אורי זוהר ועוד). לאחר שלוש שנות משחק ב"אהל" הוא מוזמן על-ידי יוסף מילוא לעבור לתאטרון הקאמרי שהיה לו לבית במשך 41 שנה.

בקאמרי נמנה עם הגרעין הקשה ונטל חלק מרכזי בפעילויות הציבוריות לקידום מעמד האמן וזכויותיו כנציג השחקנים באיגודים השונים בארץ ובחו"ל. ב-1989 הוא מצטרף להנהלת התאטרון כמנהל אדמיניסטרטיבי, נוסף על המשחק.

במהלך השנים הרבה להשתתף בתכניות רדיו, טלוויזיה, ובסרטים ישראלים וזרים. ב-1995 מוצע לו לנהל את תאטרון "גשר" שהוקם ב-1991 על ידי עולים מחבר העמים. הוא מצטרף אל יבגני אריה - המייסד והמנהל האמנותי של "גשר" ויחד מצעידים את התאטרון לשיאים חדשים ו"גשר" הופך להיות אחד התאטרונים האיכותיים המובילים. בארץ ואף מחוצה לה, על כן זוכים השניים בתואר ד"ר לשם כבוד מאוניברסיטת בר-אילן ומהמרכז האקדמי רופין. התאטרון צומח ומתפתח מהאנגר מיושן בנמל יפו לאולם "נוגה" שהקדישה ל"גשר" עיריית תל-אביב-יפו בראשות רון חולדאי.

בסוף 2007 לאחר 12 שנות פעילות אמנותית מרתקת הוא פורש מתפקידו, כשהוא מותיר אחריו תאטרון משגשג בליבה של יפו.

שלמה נקדימון

נולד ב-1936 בחיפה, וכעבור כשנתיים עבר עם הוריו להתגורר בתל-אביב. מסלול מגוריו החל בדרום העיר, שם גם הייתה דירת מגוריו הקטנה מטרה לירי של פורעים ערביים ממסגד חסן בק. עם סיום שירותו בצה"ל פנה לעיתונאות ולספרות מחקר, בהם הוא עוסק ללא הפסקה. התמחה בחשיפות בתחום הפוליטי והמדיני.

כתבותיו ותחקיריו במשך עשרות שנים בעיתון "ידיעות אחרונות" התמקדו בעיקר בנעשה מאחורי הקלעים, בתהליכי קבלת החלטות במפלגות ובממשלות ישראל. ספריו, שרובם היו רבי מכר ומומלצים במחלקות למדעי המדינה באוניברסיטאות ישראל, מתעדים את הצד הפוליטי-מדיני בנושאי צומת חשובים.

יחד עם עמיתו שאול מייזליש חשף את סיפור "הרצח הפוליטי הראשון בארץ ישראל" ואת מבצעיו ב-1924 בספרו "דה האן". פרש בראשונה בספרו "אלטלנה" את "מלחמות היהודים" שליוו את הקמת המדינה ב-1948. הרים את המסכים מעל הדרמות הפוליטיות שקדמו למלחמת ששת הימים ב-1967 ומלחמת יום הכיפורים ב-1974 בספריו "לקראת שעת האפס" ו"סבירות נמוכה".

תיעד את סיפור אחרי הקלעים של הפצצת הכור הגרעיני בעיראק בספרו "תמוז בלהבות". על כך העניקה לו עיריית תל-אביב-יפו ב-1993 את פרס סוקולוב לתקשורת הכתובה, בציניה: "יש בו שילוב מורכב של כתב, פרשן ועיתונאי בעל קשרים מסועפים אשר תרם לחיזוקה של הדמוקרטיה הישראלית". חשף בספרו "תקווה שקרסה" את מסכת הסיוע החשאי שהגישה ישראל למרד הכורדי נגד שליטי עיראק. עוד פרש בספרו "הבנק" סיפור היסטורי רחב יריעה, על מאבקו הבלתי נלאה של בנימין זאב הרצל לייסוד הבנק הציוני הראשון. יחד עם עמיתו אביעזר גולן כתב את "בגין", הביוגרפיה הראשונה בעברית של ראש הממשלה השישי. ב-1995 קיבל נקדימון פרס לחקר ביטחון ישראל מטעם מרכז יפה למחקרים אסטרטגיים באוניברסיטת תל-אביב על מחקר שנושאו מלחמת המפרץ הראשונה ב-1991. כתושב תל-אביב ותיק נפלה בחלקו הזכות לסקר גם את הליך בחירתם המפותל של כמה מראשי העיר. בתקופת המשא ומתן לשלום עם מצרים שימש כיועץ לענייני תקשורת לראש הממשלה מנחם בגין. עתה הוא שוקד על השלמתם של כתבי יד חדשים ובצד זה מסייע בקירוב בני הנוער לדור המייסדים ולעבר ההיסטורי בן זמננו.

יורם קניוק

נולד ב-1930 בתל-אביב ובה גדל ולמד. לאחר בית-הספר העממי פנה ללמוד בבית-הספר המקצועי שליד הטכניון בחיפה והמשיך את לימודיו בבית-הספר "תיכון חדש" בעירנו. מנעוריו החל ללמוד ציור ועסק בכך.

ב-1947 התגייס לפלמ"ח לשורות "הפל"ים" שבשורותיו פעל כאיש גדוד "הפורצים" בחטיבת "הראל" - תחילה באזור החוף ולאחר מכן בחזית ירושלים ובדרך אליה - משער הגיא ועד לעיר הנצורה - ובאחת הפעילויות הרבות - בפריצה לעיר העתיקה נפצע וחולץ. בהשראת אירוע זה ושהייתו הממושכת בבית-החולים נכתב ספרו הראשון "חימו מלך ירושלים", שעובד לסרט. עם שובו לאיתנו חזר לחטיבה והיה ממייסדי הגדוד העשירי של חטיבת "הראל", ולימים נשלח ל"מוסד לעליה" כאיש צוות אוניית המעפילים "פאן יורק".

ב-1949 פנה לירושלים ללמוד ציור ב"בצלאל" וכעבור שנה יצא לפאריס להשתלם בציור.

ב-1951 יצא לארצות הברית, המשיך לעסוק בציור ולהציג בתערוכות ובמקביל החל להתבטא בכתיבה ופירסם את ספרו הראשון "היורד למעלה".

ב-1961 חזר ארצה והוסיף לעסוק בכתיבה ספרותית ועיתונאית, שביטויה המובהק היה ספרו "אדם בן-כלב" (1968) שהעלה דמויות של ניצולי השואה בבית-חולים לחולי נפש. ברומן "סוס עץ" (1974) שיחזר את תל-אביב של שנות ילדותו וכן גם בספריו "פוסט מורטם" ו"על החיים ועל המוות" שמתארים את תל-אביב של ימי נעוריו. באפוס "היהודי האחרון" (1982) מיזג את נושא השואה עם מיתוס ההתיישבות היהודית ומוטיבים ממלחמות ישראל.

עד כה ראו אור מפרי עטו 26 ספרים ו-4 ספרי ילדים ונוער.

ספריו זכו בפרסים רבים, תורגמו למעלה מ-20 שפות והיום הוא עוסק גם בכתיבת מאמרים פובליציסטיים.

ישראל שטראוס

נולד ב-1930 בחיפה להורים חלוצים שעבדו בכל רחבי הארץ בייבוש ביצות, בסלילה ובבנייה והשתקעו ב-1933 בתל-אביב. כאן גדל וחי עד היום וכאן למד מגן הילדים ועד לבגרות.

כנער הצטרף לגדנ"ע של ה"הגנה" ובמלחמת העצמאות התגייס לצה"ל והוסיף לשרת במילואים עוד 42 שנים - בהן 20 שנה בגדוד קרבי ו-12 שנים כמתנדב ביחידה צבאית של משרד הביטחון. במילואים החל כטוראי, עבר קורס קצינים וסיים בדרגת רב-סרן.

פנה ללמוד ראיית חשבון בבית-הספר למשפט ולכלכלה בעירנו (היום-אוניברסיטת ת"א). ב-1954 החל לעבוד במס'הכנסה והשתלב בהקמת משרד פקיד שומה למפעלים גדולים.

לאחר מכן שימש כמנהל מחלקת ההשקעות של "מגדל" חברה לביטוח. ב-1962 פתח משרד עצמאי לראיית חשבון וב-1983 היה שותף להקמת המשרד שטראוס לזר ושות'.

בסוף שנות ה-50 התבלט במגוון פעילותו בלשכת רואי החשבון ובמשך עשרות שנים ייצג אותה בוועדות הכנסת. במקביל - שימש יועץ של איגוד לשכות המסחר וכן של לשכת התיאום של הארגונים הכלכליים וארגוני חברות הביטוח בפני הרשויות והכנסת.

בתל-אביב-יפו עמד בראש ועדות ציבוריות שמונו על ידי שר האוצר. במרוצת השנים כתב וערך עשרות ספרים בתחומי התמחותו ופירסם למעלה מאלף מאמרים או רשימות ושימש כמורה או מרצה לאלפי תלמידים ורואי חשבון. שלוש פעמים כיהן כנשיא לשכת רואי החשבון וזכה לתואר הייחודי של "חבר כבוד", שבו זכו רק ארבעה אישים בכל שנות קיומה. היום עודנו נוטל חלק בפעילויות לשכת רואי החשבון, בוועד המרכזי ובוועדת המיסים.

אדית תאומים

נולדה בווינה ולאחר סיפוחה של אוסטריה לגרמניה (1938). עלתה משפחתה לארץ והתיישבה בתל-אביב. כאן למדה בבית-הספר היסודי והשלימה בגרות בגימנסיה בלפור. בנעוריה הצטרפה לתנועת "השומר הצעיר".

בפרוץ מלחמת העצמאות התגייסה לצה"ל ושירתה כסמלת בבסיס חיל האוויר. ב-1965 בהיווסד חברת "כנס" נמנתה כמזכירה עם הגרעין המייסד ולימים הייתה למארגנת עצמאית של כנסים בינלאומיים לרבות "שבועות ישראליים" בענפים שונים שארגנה בארצות-הברית והביאה ארצה להגברת הייצוא והתיירות.

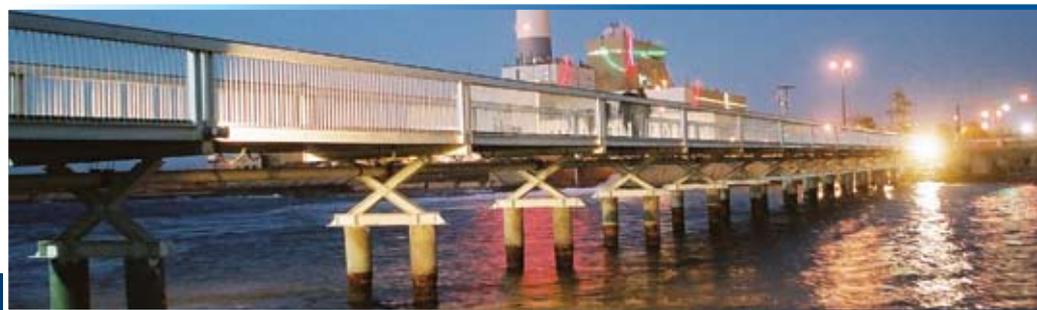
ב-1989 פנתה כמתנדבת לחוג יידי בית התפוצות ושקדה על איסוף תרומות למוזאון זה ועל הגברת המודעות לחשיבותו. היא הייתה בו מנהלת האירועים של אגודת היידידים ונבחרה ליו"ר האגודה. בין היתר דאגה להבאת נוער ממשפחות מעוטות יכולת, טעוני טיפוח, עולים חדשים, נכים ותלמידי החינוך המיוחד לביקור בבית התפוצות, שהוא לגביהם חוויה מעשירה ומרגשת.

מ-1977 הייתה פעילה בעמותת "התחרות הבינלאומית לפסנתר ע"ש ארתור רובינשטיין" ובמקביל נרתמה גם למען "התחרות הבינלאומית לנבל" שתי פעילויות המוסיפות תרבות ויוקרה לעירנו. באלה עודנה פעילה ומפעילה.

20 שנה הייתה פעילה בקרב יידי התאטרון הלאומי "הבימה".

10 שנים כיהנה בהנהלת יידי אק"ם (אגודה לאומית לקידום אנשים עם פיגור). מזה 8 שנים היא נמנית עם חבר הנאמנים של אוניברסיטת תל-אביב והיא חברה במועצה הציבורית של בית-החולים לילדים ע"ש שניידר.

במלחמת לבנון השנייה אירחה כ-4000 איש, ילדים ומבוגרים - תושבי צפון הארץ - בבית התפוצות וכך נהגה באחרונה עם תושבי שדרות שעל קו העימות "עוטף עזה".

יקירי תל-אביב-יפו:

תשל"ו-1976

* ברוך אגדתי * ברוך בן-יהודה * פאולה ברט * נחום גוטמן * יהודית הררי * יעקב וינשל * אברהם זברסקי * בן-ציון חומסקי * מרדכי פנחס חסון * כתריאל פישל טכורש * צבי לבון * שאול לוי * מיכאל לנדאו * מנשה מני * אליעזר פרי * אורי קיסרי * אברהם שמואל רקנטי

תשל"ז-1977

* משה אונגרפלד * משה ארם * יעקב בן-סירה * יצחק בן-רובי * ברוך גילאון * חיים גלובינסקי * ברוך וינשטיין * יוסף זריצקי * טוב חבשוש * יעקב לסלוי * יוסף מאירפלד * שמואל מירקין * יהודה נדיבי * שמעון סאמט * יהויכין סטובצ'בסקי * מרדכי שלום יוסף פרידמן * שלמה פרלשטיין * אולה קזנצ'י * לוי קיפניס * רפאל קלצ'קין * חיים רזילי * ציונה תגר

תשל"ח-1978

* האדמו"ר ממודז'ץ * בנימין אפרתי * אברהם ברוידס * משה גולדשטיין * יוסף וולקר * פנחס טובין * אריה לובין * יהושע מאירי * שרגא נצר * יעקב פבזנר * אירמה פולאק * נפתלי פיינגולד * שלום קדמון * שלמה רביץ * צבי שוחט * זאב שנקר

תשל"ט-1979

* אורי אלפרט * ראובן בן-דוד * מרים ברנשטיין-כהן * אפרים דקל * מאיר הרטמן * מרדכי ויניצקי * מקס זליגמן * נסים כהן * משה לוי נחום * טובה סנהדראי-גולדרייך * ברכה פלאי * מרדכי (מקס) קנת * משה רוזנברג * חיקל רמות

תש"ם-1980

* אריה אלחנני * יוסף אפרת * יהודה ארליך * חיים בדיחי * אלוף (מיל) מיכאל בן-גל * יצחק רחמים בן-יורם * אהרון בקר * חמדה גלעדי * דב דונר * הלל כהן * פריץ לוינזון * אליעזר מטלון * יוליוס סלפטר * יחיא זכריה עמרני * צבי קלמנטינובסקי * פרופ' ארוין רבאו * שושנה רסקין

תשמ"א-1981

* ד"ר אפרים אילן * יצחק אפל * אהרון אשמן * שמואל ברקאי * חיים דניאלי * יוסף חלד * גבריאל טלפיר * יוסף יקותיאלי * יהושע לוי * ד"ר אפרים סיני * אנדה עמיר * ד"ר מאיר קהאן * זכריה רצאבי * יחזקאל שטרייכמן * זלמן שחור

תשמ"ב-1982

* מרים בן-פורת * משה גרשונוביץ * מרסל ינקו * ישראל כהן * מיכאל נאמן * יצחק פישלר * פרופ' ארנסט פרוידנטל * משה ציפר * אהרון רובינשטיין * שמואל רודנסקי * אברהם-חיים שומלה * זאב ו' שליצר

תשמ"ג-1983

* בנימין אונגר * מיכאל אסף * יהודה גבאי * יצחק כץ * בתיה לישנסקי * אליעזר סרוקה * ג'ורג' עזאר * יעקב פרנק * שמשון קפלן * הרב יעקב רוזנטל * ד"ר דוד רוזן-צבי (רוזנצוויג) * אנשל רייס * אריה שרון * יוסף רצון שרעבי

תשמ"ד-1984

* הרב י.מ. אברמוביץ * השופט יצחק אורן * עו"ד י.א. אלראי * יהודא לייב בייטל * עזריאל ברושי * משה חורגל * חיים ינקלביץ * נחום יעקבי (קולקר) * סעדיה כובשי * צבי לוי * פרופ' היינריך מנדלסון * רחל מרכוס-אלתרמן * ירושלים סגל * ד"ר רות רופין-פלד

תשמ"ה-1985

* מיה ארבטובה * ד"ר אריה ארזי * רבקה בורשטיין-ארכר * חיים בר-אבא * אהרון (אהרונצ'וק) בר-אל * לאה גיחון-מרגלית * ישראל דננברג * פרופ' אריה הראל * יעקב זליבנסקי * אריה פילץ * סעדיה-יפת שרעבי * אריה תורג'מן

תשמ"ו-1986

* אליעזר אזולאי * ד"ר יעקב באר * מאיר ברוך * אברהם צבי ברנוביץ * צבי ברנשטיין * זאב ויינר * משה וילנסקי * אלברט ורסנו * ליפשה זמסון-סגל * נתנאל מטלון * דבורה נצר * יצחק שבטיאל * אברהם שניר * דב שפירא

תשמ"ז-1987

* אלכסנדר (סשה) ארגוב * חיים אשר * שמעון גרידי * ישעיהו (שייקה) דן * חיים חגואל * אורי טפליץ * זלמן ירושלמי * לאה עדיני * שמעון פינס * אברהם פרידמן * יצחק קורן * אסתר רוזלר * מרדכי שפייזמן * הדסה שרמן-פריאל
וחסידי אומות העולם תושבי תל-אביב-יפו: * רובין דימיטרוב * הלנה כורזים * יוספה לוסביצקי * רות לינדר * מריה רולירד * ידביגה שיינבאום

תשמ"ח-1988

* יהודה אונגר * יהודה גוטהלף * יעקב הגלר * דוד טהורי * אלכסנדר יהלומי * בן-ציון כהן * הרב ד"ר שמואל זנוויל כהנא * צבי סגל * אריה סריג * יוסף פפייירניקוב * ד"ר יהושע רוטנשטרייך * שרה לוי-תנאי
וחסידי אומות העולם תושבי תל-אביב-יפו:
* ספירו דנקוב * מרים (מריה) טננבאום * מיכאל מיכאלוב

תשמ"ט-1989

* פרופ' שמואל אביצור * אליהו אברהם אוחנה * פרץ אוניקובסקי * גרדה אוקס * יעקב גולדין * דוד יוטן * יהודה (ז'ק) יעקובי * אידוב כהן * משולם לוינשטיין * לילי מנחם * צילה עמידורו * יוסף עצטה * שרגא קנטור * צבי רנר * פינחס שינמן * שלמה יעקב שלוש * שולמית תילאיוף

וחסידי אומות העולם תושבי תל-אביב-יפו:

* מודסטה ברנק * ורני צבגרמן-מונש * סטפן רצ'נסקי

תש"ן-1990

* אלוף (מיל) צבי איילון * יחיאל אליאש * דוד אלמוג * ד"ר ישראל חיים בילצקי * לולה בר-אבנר * ג'ניה ברגר * שלמה גיטליץ * דוד גלעדי * אהרן חייכמן * דן טנאי * רבקה נתנאל * אינג' דוד שטרן * יוסף דוד שרעבי

תשנ"א-1991

* ריב אזרחי * צבי אלדובי * ד"ר יקותיאל צבי זהבי * יצחק טרובוביץ * יוסף יודסין * ציטה לינקר * ישראל למדן * רפאל מושיוב * יצחק קדמן * חינה רוזובסקה-קמינר * פרופ' יהודה רצהבי * משה שטיין

תשנ"ב-1992

* אהרון אנקורי * אלוף (מיל) אפרים בן-ארצי * משה ברנשטיין * רעיה יגלום * אבות ישורון * יהושע כצמן * ד"ר משה לנדא * יוסף עודד * דוד עזרא * שרה עזרוני * גבריאל צפרוני * ד"ר יעקב אליעזר (אלי) תבין

תשנ"ג-1993

* זאב פ. אסטרייכר * בצלאל בליי * ד"ר חיים מנחם בסוק * קריאל גרדוש (דוש) * אריה (לוניה) דבורין * שרה דרון * יהודה יהודאי * ד"ר כרמי יוגב * אלוף (מיל) משה כרמל * חנן מאירי * עמנואל עמירן-פוגצ'וב * הדסה קלצ'קין * אסתר רובין * עמיהוד תבור
וחסידי אומות העולם תושבי תל-אביב-יפו: * מלדן איבנוב

תשנ"ד-1994

* יצחק אפלבוים * ישראל ארליך * ישעיהו (שייקה) ארמוני * יצחק ארצי * משה בן-זאב * יוסף גבעול * שושנה דמארי * ד"ר משה הוך * יעקב ונה * פרופ' בן-ציון ורבין * מנחם ידיד * עו"ד מאיר לם * ישראל סחרוב * שלמה סלע * גאולה רבינוביץ

תשנ"ה-1995

* יצחק אבינועם (יגנס) * אברהם אפל * יהודה אפשטיין * נחמיה ברוש * פרופ' אנדרה דה-פריס * שמשון חלפי * יוסף מ' נס * צבי נתנזון * אברהם סגל * הרב יוסף צובירי * יהושע רוזין * סוניה שץ
וחסידי אומות העולם תושבי תל-אביב-יפו: * ולדס דרופס

תשנ"ו-1996

* השופט (בדימוס) ד"ר משה בייסקי * אל"מ יצחק גרציאני * אסתר הרליץ * עו"ד משה לויט * אליהו ספקטור * תא"ל (מיל) יצחק פונדק * ידידה פילובסקי * ד"ר מרדכי צ'צ'ק * יחיאל קדישאי * רו"ח אבשלום רצאבי * שמואל רקנטי * משה שניצר * יוסף תמיר

תשנ"ז-1997

* רפאל אלידין * נחום בוכמן * משה (ג'רי) בית הלוי * שלמה (זיגי) גרוס * שושנה דואר * שמחה בונים זינגר * דוד ירושלמי * ד"ר שלמה לב-עמי * השופט (בדימוס) דב לוין * ישראל ליבאי * קלרה מעיין * אשר רוזנבוים * שלום יפת שרעבי

תשנ"ח-1998

* הרב יהודה אנסבכר * צבי ארצי * מישא אשורב * שמואל בונים * דב בן-מאיר * פרופ' דניאל ברונר * פרופ' הלל ברזל * רצון הלוי * עמנואל הלל * לוקה וקס * חנה זמר * ג'ולי טורנברג * עדה טל * שלמה טנאי * בן-ציון יהודאי * חיים כהן * לולה לוקסמבורג * אייבי נתן * גד סולמי * אוה סורביץ * שמואל (סמו) פדרמן * רבקה רבינוביץ * דוד רימון * ד"ר יוכבד ריעאני

תשנ"ט-1999

* תמר אריאל * אשר בן-נתן * ישראל בקר * יגאל גריפל * יוסף דחוח-הלוי * ברוך ינר * ברנרד (דב) חוסט * יפה ירקוני * הרב גבריאל מורגנשטרן * אריה נייברג * שאול סוסליק * אברהם פרסלר * אריה צוקר * אהרון רבינוביץ * פרופ' יעקב רותם

תש"ס-2000

* שמעון אביזמר * דבורה אליאב * עמישלוס גילוף * אליעזר ויצמן * פנינה זלצמן * משה זנבר * יעקוב-גורג < חנניה * אלכסנדר מנדל * רמה סמסונוב * נפתלי פדר * יהודה פוקס * פרופ' חיים הלל פריד * אליעזר קלונסקי * יצחק קצור * שרה שפירא

תשס"א-2001

* שלמה אבוטבול * משה אישון * יוסף ברזלי * רות דיין * אברהם דשא (פשנל) * פרופ' צבי יעבץ * יוסף לוטנברג * אפרים ליפשיץ * עו"ד אהרן מלצר * מרים עקביא * רחל רעני * פרופ' מכס שטרייפלר * שרה שטרן * דוד שיף * אירנה דרגיציביץ' חסידת אומות העולם

תשס"ב-2002

* מרים (מדי) בן-שם * שלמה בר-שביט * צפורה ברנר * הרב אפרים גוטמן * חיים טסה * אורה טרי * השופט בדימוס בנימין כהן * חנה לאור * אברהם מורחיים * ישראל פז * יצחק פנאי * נעמי שדמי * מיכה שמבן * בני שמר

תשס"ג-2003

* יהודה בילו * יצחק בן-בשט * פרופ' יחזקאל בראון * הרבנית צפיה גורן * אלוף (מיל') ד"ר מרדכי (מוטי) הוד * חנה (ניוטה) הלפרין * יהודית הנדל * ד"ר אלכסנדר ויסלפיש * ברוך יפת-שרעבי * עבד אלקאדר כבוב * נתן כוגן * ידידה להב * נחמה ליתן * אליעזר צור * פרופ' ברכה רמות

תשס"ד-2004

* פרופ' צבי אבני * יעקב אהרוני * בלה ברעם-לוטן * תהילה גילוף * פרופ' ישראל הימן * ד"ר אשר הלפרין * ברוך טרקטין * נחמה ליפשיץ * מיכל מודעי * קלמן מינץ * דוד צבי * שמואל צמח * יצחק שניאור

תשס"ה-2005

* ד"ר דב אלדובי * ד"ר הרב יצחק אלפסי * דוד בר-משה * יפה הרצל * שבתי טבת * רחל טליתמן-סנובסקי * גדי יעקבי * ברכה לביא * חיים צ.ליפקין * שולמית לפיד * עמוס מנור * שמואל עצמון-וירצר * שמואל פירסטנברג (פיסקה) * גרשון צפור * זופיה אבני-חסידת אומות העולם

תשס"ו-2006

* פנחס אדלר * שולה ברקן * עמיקם גורביץ' * שרגא גפני * שרה (שריקה) הרמלין * מרים זהר גלבלום * ורדה זקהיים * הרב יצחק יעקב טוויל * דב לאוטמן * לוי יצחק הירושלמי * נעמי סגל * מאיר קמחי * שמואל שי * אליהו שפייזר

תשס"ז-2007

* יהודה אפרוני * מרדכי אשד * חנה (גוטמן) בן דוד * יהושע ("שייע") גלזר * עוזיאלה (בוכמן) היימן * חיים חפר * הרב יצחק כהן * צביה כהן * שולה ליגום * ברונו לנדסברג * שלמה מדמון * פרופ' אמנון רובינשטיין * נחום רז * ד"ר עדינה תמיר

